

Виховна година «Небесна сотня: герої не вмирають»

Мета: *вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні, прищеплювати любов до Батьківщини, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.*

Оформлення: *Стіна пам'яті Небесної сотні (Прапор України, надписи «Герої не вмирають», «Сам не знаю, де погину...», список прізвищ героїв з фото), на підлозі надпис із маленьких свічок «Героям слава», стіл, на столі вишитий рушник, ікона Божої матері, свічка, квіти з чорною стрічкою.*

Хід заходу

Слайд 1. Небесна сотня: Герої не вмирають

Вступне слово викладача. *Їх назвали Небесною сотнею – українців які загинули у Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Гинули за честь, за волю, за право бути народом – джерелом і мірилом влади у власній державі, за країну, в якій не страшно жити і народжувати дітей. За цю самопожертву українці їх канонізували – за велінням серця долучили до сонму Небесного воїнства на чолі з архистратигом Михаїлом, аби захищали країну від лиха, пильнували й оберігали її з небес... .*

Слайд 2. Відео Герої не вмирають

Учень 1

"Боротьба не за щастя вже навіть іде —за життя!

Бо його забирають.

Нас Надія веде, нас ідея веде

За свободу для рідного краю.

Учень 2

Українцю, поглянь, там побили жінок!

Глянь, вже люди ховаються в храмі!

Де таке ще траплялось, коли це було

Аж в такому нестерпному стані?..

Учень 3

Так чинили лиш варвари, злісні хани,

Лиш від них люди в церкві ховались.

А сьогодні це власні привладні пани

Вже над нами так само знущались!"

Викладач. Шановні вчителі, учні! Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття.

Ми з вами вшановуємо пам'ять героїв різних історичних подій: Битви під Крутами, Голодомору 1932-33рр, Бабиного Яру. Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни.

Учень 4

Моя хата не скраю
Тому і вмираю я за Україну,
Її честь та славу.
Пробач мені, мамо, що тебе покидаю,
Бо мушу йти на війну
Проти осатанілої зграї.

Хто зна, чи вдасться мені тебе ще побачить
Та я сподіваюсь,
Що одного ранку прокинешся
Та й мене пробачиш.

Учень 5

Пробачиш та й заплачеш,
Сліз не жаліючи, обмиєш ти ними усю Україну,
Україну нову, сильну,
В якій брат за брата
Йшов під кулі навпростець,
Не боячись ката.
Ти подивишся навколо-
Все не так, як було.
Хоч мене й немає поруч
Знай, що я, сумую...

Ведучий 2 Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2014 рр. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі.

В знак підтримки України 1 лютого всі польські теле – та радіоканали транслиували пісню «Подай руку Україні»

Слайд 3. Відео «Подай руку Україні»

Ведучий 1 Кожен із цієї Небесної сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну.

Учень 6

Під прапором стояли – під прапором й спочили.
Прийми, о Господи, своїх синів!
За України волю їх убили
В шалений жар тривожних днів.
В той час, як небо димом затягнулось,
Як змерзлі руки прагнули вогню,
Упились кров'ю кат і його свита,
Споївши нею й всю свою сім'ю.

Учень 7

Та ми усі від Бога люди.
Живем надіючись, не боючись.
Чи ми запам'ятаєм, чи забудем,
Як наш народ топтали, сміючись?

Учень 8

Мамо, я живий, лиш закриті очі....
І серце не б'ється, не вирує кров...
Ти тільки не плач, знай - всі дні і ночі
Я буду поруч - в грудях, де живе любов!

Учень 9

Ти пробач мене, мамо, за гіркії сльози,
За ту біль, і той жаль, що я наробив.
Я ж хотів лише миру, добра і свободи...
А мене за це ворог безжалісно вбив.

Учень 10

Не жалій, моя нене, що я не вернуся,
Не кляни ворогів! Нехай судить їх Бог!
Я для тебе сьогодні з небес посміхнуся,
Ти лишень свої очі здійми до зірок!

Ведучий 2 Вгорі прекрасні зорі, що палають...
Будь-ласка, наші душі вбережи!
Хай кожну ніч нам Янголи співають,
Ти ж своє милосердя покажи.

Слайд 4 - 5. На фоні кліпу «Пливе кача» слова ведучих

Ведучий 2 Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий 1 Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню-частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навечно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

(Під кліп Небесної сотні «Пливе кача» ведучий запалює свічку і передає її учням по колу. Свічку передають з рук в руки)

Учень 11

У нашій пам'яті Ви назавжди лишилися,
Історія одна, і Ви - її частина.
Ви тільки знайте, браття, ми за Вас молились,
І молимося: за Вами - ненька Україна!
Вже не повернеться додому той хлопчина,
Що його вчора тільки мати відпустила,
Поцілувала, тихо мовивши: "Іди, дитино,
За щастя України, бо вона - єдина".
Казала мати берегти себе. Але даремно,
Бо хлопець був готовий йти безстрашно,
Аби лише країна, котру так кохав страшенно,
Не стала на коліна, а боролася відважно.

Учень 12

Хлопчина вірив, що колись, одного ранку,
Відкривши очі, він відчує повну волю.
Але та куля, в день зимовий, на світанку,
Перехопила подих та змінила долю.
Хлопчина вірив, що колись, одного дня,
Розкаже син йому, як любить Батьківщину.
Хіба він знав, що борючись за це щодня,
Все доведеться відпустити в мить єдину.

Так. Той хлопчина, він не знав тоді,
Що нелюд пострілом прицільним забере життя.
І брата хлопця, українці, у біді,
Заплачуть, відпустивши тіло в небуття.

Учень 13

Але ж душа, душа Героя вічно лине!
До тебе наші сльози, молитви, зізнання!
Повір, хлопчино, наша пам'ять не загине,
Як і омріяні тобою воля та кохання.
Небесна сотня. Прапор. Чорна стрічка.
І сльози, бо ти, хлопче, словом вже не з нами.
Але в думках ти поруч, і не згасне свічка,
І линуть буде "Слава Україні!" над ланами.
Ведучий 2 Пробач мені, мамо, що одягнув тебе у чорну хустину.

Ти віддала мене взамін за нашу рідну, вільну, чесну Україну.

Слайд 6. Відео «Мамо не плач»

Ведучий 1 Героям Майдану, впавши мертвими за світле майбутнє України,
присвячується хвилина мовчання.

(Хвилина мовчання)

Слайд 7. Відео: Небесна сотня герої не вмирають

Заключне слово викладача.

А сотню вже зустріли небеса...

Летіли легко, хоч Майдан ридав.

Із кровю перемішана сльоза ...

А батько сина ще не відпускав.

Й заплакав Бог, побачивши загін –

Спереду сотник, молодий, вродливий,

І юний хлопчик в касці голубій,

І вчитель літній – сивий-сивий.

І рани їхні вже їм не болять...

Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло ...

Як крила ангела, злітаючи назад,

Небесна сотня в вирій полетіла ...

Загиблі хлопці віддали свої життя за всіх нас. Це має пам'ятати кожен! Сьогодні, завтра, завжди! Без цього ми не зможемо відбудувати свою країну!

Навіть на останнім рубежі

Промінь віри в нас ще не погас,

Боже, Україну збережи,

Господи, помилуй нас!

В наших грудях кулі і ножі,

Нас рознято й знищено не раз!

Боже, Україну збережи,

Господи, помилуй нас!